

TOÀN VĂN BỨC THƯ MỞ GỬI TGM. CARLO MARIA VIGANO
CỦA TỔNG TRƯỞNG BỘ ĐẶC TRÁCH CÁC GIÁM MỤC,
HÔNG Y MARC OUELLET,
LIÊN QUAN ĐẾN NHỮNG TỔ CÁO MỚI ĐÂY NHẪM CHỐNG LẠI TÒA
THÁNH.

Đức Tổng Carlo Maria Vigano thân mến,

Trong thông điệp mới đây gửi đến các Hệ thống Truyền thông nhằm tố cáo Đức Thánh Cha PHANXICÔ và Giáo triều Roma, Đức Tổng đã khuyên tôi nên nói lên sự thật về các sự kiện mà Đức Tổng giải thích như là một tình trạng dịch bệnh bại hoại đã lan tràn ra khắp các phẩm trật của Giáo hội, cả đến phẩm trật cao nhất. Với sự cho phép của Đức Thánh Cha, ở đây, tôi sẵn sàng cung cấp chứng từ cá nhân của riêng tôi trong tư cách Tổng trưởng Bộ đặc trách các Giám mục, về những sự kiện liên can đến nguyên Tổng Giám mục Tổng Giáo phận Washington Theodore McCarrick và về những mối liên hệ mà Đức Tổng cho là ngài có với Đức Thánh cha PHANXICÔ, những điều mà Đức Tổng đã dựa trên đó để đưa ra những tố cáo công khai om sòm trên các phương tiện truyền thông, thậm chí cả việc buộc Đức Thánh Cha phải từ nhiệm. Chứng từ của tôi dựa trên những tiếp xúc cá nhân của tôi với các đương sự và trên những tài liệu trong Văn khố của Bộ mà hiện nay đang là đối tượng của một nỗ lực nghiên cứu để nhằm giúp rọi sáng trường hợp đáng buồn này.

Tuy nhiên, trước tiên, trên cơ sở chúng ta đã từng có một khoảng thời gian cộng tác tốt đẹp với nhau khi Đức Tổng còn là Sứ Thần của Tòa Thánh tại Washington, xin phép Đức Tổng cho phép tôi nói cách rất chân tình rằng lập trường hiện nay của Đức Tổng đối với tôi xem ra không thể nào hiểu được và cực kỳ đáng tiếc, không chỉ vì sự lộn xộn mà nó gây ra giữa lòng dân Thiên Chúa mà còn vì những tố cáo công khai này cách nghiêm trọng làm thương tổn đến thanh danh của các giám mục, những người kế vị các Thánh Tông đồ. Tôi nhớ đã có một thời đã được Đức Tổng tôn trọng và tin cậy, còn bây giờ thì tôi nhận ra rằng dưới đôi con mắt của Đức Tổng có lẽ tôi chẳng còn là gì, lý do đơn giản chỉ bởi vì tôi vẫn còn trung thành với những định hướng của Đức Thánh Cha trong việc phục vụ mà Đức Thánh Cha đã tin tưởng phó thác cho tôi trong Giáo hội. Việc hiệp thông với Đấng kế vị Thánh Phêrô chẳng phải là biểu hiện việc chúng ta vâng phục Đức Kitô,

Đấng đã chọn ngài và gìn giữ ngài với ân sủng hay sao ? Cung cách tôi giải thích Thông điệp *Amoris Laetitia* mà Đức Tổng tổ cáo vốn được ghi dấu trong nỗ lực trung thành với truyền thống sống động mà chính Đức Thánh Cha PHANXICÔ đã nêu gương khi mới đây Đức Thánh Cha đã sửa đổi *Sách Giáo lý của Hội Thánh Công giáo* về vấn đề án tử hình.

Bây giờ, chúng ta hãy đi đến với các sự kiện. Đức Tổng nói là ngày 23 tháng 6 năm 2013 đã thông tin cho Đức Thánh Cha PHANXICÔ về trường hợp của McCarrick trong buổi triều yết mà Đức Thánh Cha đã đồng ý cho phép Đức Tổng trình bày, cũng như cùng với biết bao vị đại diện giáo hoàng khác mà lần đầu tiên Đức Thánh Cha gặp. Tôi cứ tưởng tượng lúc đó cơ man nào là những thông tin bằng miệng và bằng chữ viết mà Đức Thánh Cha đã phải thâu lượm với cả hai lỗ tai và hai tay cũng không kịp, về nhiều con người và nhiều hoàn cảnh. Tôi rất nghi ngờ về việc McCarrick lúc đó gây được sự chú ý của Đức Thánh Cha đến độ Đức Tổng đã muốn làm cho Ngài tin, bởi vì đó là một ông Tổng Giám mục 82 tuổi đã về hưu và không còn làm việc từ 7 năm rồi. Chính vì thế, những chỉ thị bằng văn bản của Thánh Bộ đã được gửi đến cho Đức Tổng ngay từ buổi đầu sứ mạng của Đức Tổng tại Washington ký tháng 11 năm 2011, đã chẳng nói gì về McCarrick, trừ trường hợp bằng miệng tôi đã thông tin cho Đức Tổng về hoàn cảnh của ngài trong tư cách giám mục về hưu cần phải vâng lời chấp hành một số điều kiện và hạn chế, lý do vì đang có những xâm xì về tư cách của ngài trong quá khứ.

Kể từ ngày 30 tháng 6 năm 2010, tức là kể từ khi là Tổng trưởng của Thánh Bộ này, tôi chưa bao giờ mang trường hợp McCarrick ra trong buổi triều yết dù là của Đức Thánh Cha BÊNÊĐICTÔ XVI hay của Đức Thánh Cha PHANXICÔ, trừ trong những ngày vừa qua sau khi McCarrick bị phế truất khỏi Hồng Y đoàn. Vị cựu hồng y, về hưu tháng 5 năm 2006, đã được khuyên không nên đi du lịch và xuất hiện trước công chúng để khỏi phải tạo ra những xâm xì to nhỏ khác liên quan đến vấn đề của ngài. Thật sai lầm khi cho rằng những biện pháp gợi ý đó đối với vị cựu hồng y là những “hình phạt” đã được Đức Thánh Cha BÊNÊĐICTÔ XVI ban ra và đã bị Đức Thánh Cha PHANXICÔ hủy bỏ. Sau khi kiểm tra lại các tài liệu lưu trữ, tôi xác nhận rằng chẳng có những tài liệu liên quan đến chủ đề này được ký bởi bất kỳ ai trong hai vị Giáo hoàng liên hệ, cũng chẳng có thông tri nào đến từ vị tiền nhiệm của tôi là Hồng Y Jean-Baptiste Re buộc vị Tổng Giám mục về hưu McCarrick phải giữ tinh lặng và phải sống đời sống riêng tư nếu không sẽ bị những biện pháp chế tài theo Giáo luật. **Lý do, vì khác với ngày nay, thời điểm đó người ta chưa có đủ những bằng chứng đầy đủ về tình trạng tội phạm mà người ta cho là ngài có.** Đó là lý do lập trường của Thánh Bộ, vốn luôn thận trọng, và cả những lá

thư của vị tiền nhiệm của tôi và cả của tôi, qua trung gian của các Sứ thần Tòa thánh là Pietro Sambì và cả Đức Tổng nữa, khuyên ngài nên có một lối sống kín đáo cầu nguyện và ăn năn thống hối vì lợi ích của riêng ngài và cả của Giáo hội. Trường hợp của vị cựu hồng y này, McCarrick, lẽ ra đã phải là đối tượng của những biện pháp kỷ luật mới nếu như Tòa Sứ thần Tòa Thánh tại Washington hay một nguồn tin nào đó khác nữa đã cung cấp cho chúng ta những thông tin mới xảy ra sau đó và mang tính quyết định về tư cách của ngài. Ý kiến của tôi là, do lòng tôn trọng các nạn nhân và do đòi hỏi cần phải có sự công bằng, nỗ lực nghiên cứu đang được tiến hành tại Hoa Kỳ và tại Giáo triều Roma làm sao cung cấp được một phân tích đầy đủ mang tính phê phán về những thủ tục đã được tiến hành và những hoàn cảnh đã để xảy ra trường hợp đau thương này hầu giúp tránh được điều đó lại có thể xảy ra trong tương lai.

Làm thế nào lại để xảy ra việc một con người của Giáo hội mà ngày hôm nay người ta biết đã có những độ vênh và độ lệch như thế trong đời sống cá nhân lại nhiều lần được đề bạt lên những chức vụ rất cao như là Tổng Giám mục thành phố Washington và tước Hồng y ? Bản thân tôi cũng rất ngạc nhiên về điều đó, và tôi thừa nhận có những điểm yếu trong tiến trình chọn lựa liên quan đến trường hợp này. Nhưng, ở đây không nhằm cung cấp những chi tiết, **người ta phải hiểu rằng các quyết định được Đức Giáo Hoàng đưa ra dựa trên các thông tin mà người ta cung cấp cho Ngài vào một thời điểm nhất định, và những thông tin đó đã phải được tra xét cách thận trọng nhưng không phải là không thể sai lầm.** Đối với tôi, xem ra có vẻ bất công khi qui chụp cái tội bại hoại biến chất cho những nhân vật có trách nhiệm đưa ra sự biện phân ban đầu, ngay cả như nêu, trong trường hợp cụ thể, có một số dấu chỉ được cung cấp bởi các chứng từ lẽ ra đã phải được khảo sát kỹ hơn. Vị giám chức trong cuộc đã biết tự bảo vệ mình cách rất tài tình đến nỗi đã có thể thoát khỏi những nghi ngờ dấy lên từ nơi địa phương của ngài. Và lại, ngay cả việc ở Vatican có thể có những con người thực hành và bảo vệ những cung cách ứng xử đi ngược lại với những giá trị của Tin Mừng trong vấn đề tính dục, điều đó cũng không cho phép chúng ta vơ đũa cả nắm, khái quát hóa và tuyên bố người này người nọ là không xứng đáng và đồng lõa, và thậm chí kết án luôn cả Đức Thánh Cha. Chẳng phải trách nhiệm trên hết của các thừa tác viên phục vụ chân lý là phải giữ mình tránh khỏi mọi thứ vu khống và làm hại thanh danh kẻ khác ?

Đức Tổng thân mến, cách thẳng thắn tôi xin nói với Đức Tổng rằng, đối với tôi, xét trên tất cả mọi khía cạnh đều không thể nào tin được và không thể nào có vẻ là sự thật, việc Đức Tổng tố cáo Đức Thánh Cha PHANXICÔ, với ý thức đầy đủ về sự việc, đã bao che cho kẻ bị coi như là chuyên viên săn mồi tình dục này, và vì thế, là đồng lõa với tình

trạng bại hoại vẫn đang hoành hành trong Giáo hội đến độ Đức Thánh Cha đã trở nên bất xứng không còn có thể tiếp tục nỗ lực canh tân của Ngài trong tư cách vị mục tử đứng đầu của Giáo hội. Quả thực, tôi không làm sao hiểu được làm thế nào mà Đức Tổng lại đã có thể để cho mình bị thuyết phục bởi việc tố cáo kỳ quái này, điều vốn không có một cơ sở nào để đứng vững cả. Đức Thánh Cha PHANXICÔ đã chẳng dính líu gì tới việc cất nhắc McCarrick ở New York, Metuchen, Newark và ở Washington. Chính Ngài đã trút bỏ tước hiệu hồng y của McCarrick ngay từ khi xuất hiện tố cáo khả tín về tội lạm dụng tình dục đối với trẻ em của đương sự. Tôi chưa bao giờ nghe Đức Thánh Cha PHANXICÔ có ám chỉ nào về vai trò cố vấn quan trọng của đương sự đối với triều giáo hoàng của Ngài trong việc bổ nhiệm ở Mỹ châu, trong khi đó thì Đức Thánh Cha không dấu diếm gì sự tín nhiệm của Ngài dành cho một số giám chức ở đó. Tôi đoán rằng Đức Tổng và các ông bạn về hòa với Đức Tổng trong cung cách giải thích các sự kiện theo chiều hướng như thế vốn không ưa gì những vị giám chức đó. Nhưng, tôi nghĩ rằng quả là sai lạc việc Đức Tổng lợi dụng xi-căng-đan lạm dụng tình dục đang gây ồn ào tại Hoa Kỳ nhằm giáng vào thẩm quyền luân lý của Bề trên của Đức Tổng, là Đức Giáo Hoàng, một cú đánh xưa nay chưa từng nghe thấy và oan ức cho Ngài !

Tôi có được đặc ân cứ mỗi tuần được gặp Đức Thánh Cha PHANXICÔ trong thời gian lâu để bàn về những bổ nhiệm giám mục và các vấn đề có ảnh hưởng đến việc điều hành quản trị của các ngài. Tôi biết rất rõ cung cách Đức Thánh Cha thường xử sự đối với các con người và các vấn đề, vốn đầy ắp tình bác ái, lòng thương xót, sự quan tâm và nghiêm túc, như chính Đức Tổng cũng đã từng có kinh nghiệm về điều đó. Khi đọc cái cách mà Đức Tổng dùng để kết thúc sứ điệp của mình, bề ngoài có vẻ như rất thuộc linh khi Đức Tổng tự chế diễu mình và rồi ném ra một nỗi ngờ vực về đức tin của Đức Thánh Cha, điều này đối với tôi xem ra quả thực là quá mỉa mai cay độc, thậm chí, báng bổ. Điều đó không thể đến từ Thần Khí của Thiên Chúa.

Đức Tổng Carlo Maria Vigano thân mến, tôi rất muốn giúp Đức Tổng quay trở lại hiệp thông với Đấng vốn là bảo đảm hữu hình của sự hiệp thông của Giáo hội công giáo; tôi hiểu những vất vả lo toan và cả những nỗi thất vọng ê chề vẫn hằng đeo bám Đức Tổng trên con đường phục vụ Tòa Thánh, nhưng Đức Tổng không thể kết thúc cuộc đời linh mục của mình như thế, trong tình trạng nổi loạn công khai và gây gương mù gương xấu vốn tạo ra vết thương sâu hoắm đầy khổ đau cho vị Hôn Thê của Đức Kitô, Đấng mà Đức Tổng vẫn rêu rao là muốn phục vụ tốt hơn, trong khi thực ra lại càng làm cho nghiêm trọng hơn sự chia rẽ và hỗn loạn trong dân Thiên Chúa. Tôi có thể trả lời gì cho lời kêu gọi của Đức Tổng đây nếu không phải là nói với Đức Tổng những điều này : Đức Tổng

hãy thoát ra khỏi tình trạng gian lận lút của mình đi, hãy sám hối về cuộc nổi loạn của mình và hãy quay trở về lại với những tình cảm tốt đẹp nhất dành cho Đức Thánh Cha thay vì tiếp tục xúi dục chống lại Ngài. Làm thế nào mà Đức Tổng có thể cử hành Thánh Lễ Tạ ơn và gọi đến tên Ngài theo qui định của thánh lễ ? Làm thế nào mà Đức Tổng có thể cầu nguyện với tràng chuỗi Mân côi, với Tổng lãnh Thiên thần Micae và với Mẹ của Thiên Chúa trong khi Đức Tổng lại đi kết án đáng mà Đức Mẹ hằng chở che và đồng hành với Ngài mọi ngày trong tác vụ nặng nề và đòi phải có nhiều can đảm của Ngài ?

Nếu như Đức Thánh Cha PHANXICÔ đã chẳng phải là một con người cầu nguyện, nếu như Ngài đã gắn bó với tiền bạc, nếu như Ngài đã chỉ biết ưu tiên cho những người giàu và để mặc những người nghèo khổ, nếu như Ngài đã chẳng biểu lộ một năng lực không hề mệt mỏi trong việc đón nhận mọi nỗi khốn khổ của con người và không tiếc dùng lời nói và các cử chỉ để động viên an ủi mọi người, nếu như Ngài đã chẳng sử dụng hết mọi khả năng có thể để loan báo và thông chia cho tất cả mọi người nam cũng như người nữ niềm vui của Tin mừng, trong Giáo hội và cả bên kia làn ranh hữu hình của Giáo hội, nếu như Ngài đã chẳng đưa bàn tay ra cho các gia đình, cho những người già cả bị bỏ rơi, cho những bệnh nhân mắc những chứng bệnh tâm hồn cũng như thể xác, và nhất là cho giới trẻ vẫn đang tìm kiếm hạnh phúc, có lẽ hẳn người ta có thể ưa thích một ai đó hơn Ngài, một ai đó, người mà theo Đức Tổng, sử dụng tốt hơn những chiêu bài ngoại giao và chính trị, nhưng phần tôi, tôi không thể nghi ngờ gì về đặc tính thống nhất toàn vẹn trong tư cách của Ngài, không thể nghi ngờ gì về việc Ngài hoàn toàn cống hiến đời mình cho nỗ lực truyền giáo và nhất là về đặc sủng và sự bình an vẫn hằng cư ngụ nơi Ngài, nhờ ân sủng của Thiên Chúa và quyền năng của Đấng Phục sinh.

Đức Tổng Vigano thân mến, để trả lời cho nỗ lực tấn công đầy bất công và không thể biện minh dựa trên các sự kiện mà Đức Tổng đã gây ra, vì vậy, tôi chỉ có thể kết luận rằng việc tố cáo này là một âm mưu mang màu sắc chính trị, thiếu nền tảng sự thật nhằm buộc tội Đức Thánh Cha, và rằng cuộc tấn công này của Đức Tổng đã tạo ra một vết thương sâu hoắm làm thương tổn đến sự hiệp thông của Giáo hội. Xin Thiên Chúa ban ơn giúp cho tình trạng bất công hiển nhiên này được nhanh chóng chữa lành và giúp cho Đức Thánh Cha PHANXICÔ tiếp tục được thừa nhận như điều mà Ngài vẫn là : một vị mục tử đặc biệt, một người cha biết thông cảm và kiên định, một ân sủng mang tính ngôn sứ cho Giáo hội và cho thế giới. Xin giúp Đức Thánh Cha trong niềm vui và trong hoàn toàn tin thác tiếp tục nỗ lực canh tân công cuộc truyền giáo mà Ngài đã khởi sự, khi biết rằng Ngài vẫn còn có thể tin cậy nhiều vào lời cầu nguyện của dân Thiên Chúa và vào sợi

dây liên đới đã được đổi mới nơi toàn thể Giáo hội, hiệp nhất với Đức Thánh nữ Đồng trinh Maria, Nữ vương của Tròn chuỗi rất thánh Mân côi !

Hồng Y Marc OUELLET

Tổng trưởng Bộ Đặc trách các Giám mục.

Ngày Lễ Mẹ Mân Côi, 07 tháng 10 năm 2018.

Linh mục Phêrô NGUYỄN THIÊN CUNG

chuyên ngữ (từ bản văn Pháp ngữ).